

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 22. ožujak 2020.* [\[Multimedia\]](#)

Krist je svjetlo koje rasvjetljuje našu tamu

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U središtu liturgije ove Četvrte korizmene nedjelje je tema *svjetla*. Evanđelje (usp. *Iv* 9, 1-41) pripovijeda zgodu o čovjeku slijepom od rođenja, kojemu Isus vraća vid. Ovo znamenje je potvrda Isusove tvrdnje koji o sebi kaže: „svjetlost sam svijeta“ (r. 5), svjetlost koja osvjetljava našu tamu. Takav je Isus. On vrši djelo prosvjetljenja na dvije razine: jedna je tjelesna a jedna duhovna: slijepac prvo dobiva očinji *vid*, a zatim biva priveden *vjeri* u „Sina Čovječjega“ (r. 35), to jest u Isusa. Sve to je jedan put. Danas bi bilo lijepo kada biste svi uzeli u ruke Ivanovo Evanđelje, deveto poglavlje, i pročitali taj odlomak: tako je lijep i dobro nam ga je pročitati još jednom ili dva puta. Čuda koja Isus čini nisu spektakularne geste, nego imaju za svrhu voditi vjeri putem unutarnjeg preobraženja.

Pismoznanci – koji su bili tamo, jedna skupina – uporno odbijaju priznati čudo i postavljaju ozdravljenom čovjeku podmukla pitanja. Ali on ih uvjerava snagom stvarnosti: „Jedno znam: slijep sam bio, a sada vidim“ (r. 25). Između nepovjerenja i neprijateljstva onih koji ga okružuju i s nevjericom ga ispituju on prolazi put koji ga postupno vodi do otkrivanja identiteta Onoga koji mu je otvorio oči i ispovijedanja vjere u njega. U početku ga smatra prorokom (usp. r. 17); tada ga priznaje onim koji dolazi od Boga (usp. r. 33); naposljetku ga prihvaća kao Mesiju i prostire se pred njim (usp. rr. 36-38). Shvatio je da je Isus, time što mu je dao vid, „očitovao djela Božja“ (usp. r. 3).

O, kad bismo i mi stekli ovo iskustvo! Svjetlom vjere onaj koji je bio slijep otkriva svoj novi identitet. On je već sada „novi stvor“ koji može vidjeti svoj život i svijet koji ga okružuje u novom svjetlu, jer je ušao u zajedništvo s Kristom, ušao je u drugu dimenziju. Više nije prosjak marginaliziran od zajednice; više nije rob sljepoće i predrasude. Njegov put prosvjetljenja metafora je puta oslobođenja od grijeha, na koje smo pozvani. Grijeh je poput tamnog vela koji nam prekriva lice i priječi nas da jasno vidimo sebe i svijet; Gospodinovo oprostjenje uklanja taj pokrov sjene i tame i daje nam novo svjetlo. Korizma u kojoj se nalazimo korisno je i dragocjeno vrijeme za približiti se

Gospodinu, tražeći njegovo milosrđe, u različitim oblicima koje nam nudi Majka Crkva.

Izliječeni slijepac, koji sada vidi i očima tijela i očima duše, slika je svakog krštenika koji, uronjen u milost, biva istrgnut iz tame i stavljen u svjetlo vjere. Ali nije dovoljno primiti *svjetlost*, potrebno je *postati svjetlost*. Svaki je od nas pozvan prihvatiti Božju svjetlost kako bi je očitovao čitavim svojim životom. Prvi kršćani, teolozi iz prvih stoljeća, govorili su da je zajednica kršćana, to jest Crkva, „misterij mjeseca“, jer daje svjetlost, ali to nije njezino vlastito svjetlo, nego svjetlo koje je primila od Krista. I mi moramo biti „misterij mjeseca“: davati svjetlost primljenu od sunca, koje je Krist, Gospodin. Sveti Pavao nas danas na to podsjeća: „kao djeca svjetlosti hodite – plod je svjetlosti svaka dobrota, pravednost i istina“ (Ef 5, 8-9). Sjeme novog života stavljeno u nas na krštenju nalik je iskri ognja, koja prije svega čisti nas spaljujući zlo koje imamo u srcu i omogućava nam da sjajimo i svijetlimo. Svjetlošću Isusovom.

Neka nam Presveta Marija pomogne u oponašanju slijepca iz Evanđelja kako bismo bili preplavljeni Kristovom svjetlošću i kročili s njim putom spasenja.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, u ovim danima kušnje, dok čovječanstvo drhti zbog prijetnje pandemije, želim predložiti svim kršćanima da složno uzdignu svoje glasove k Nebu. Pozivam sve poglavare Crkava i vođe svih kršćanskih zajednica, zajedno sa svim kršćanima različitih vjeroispovijedi da upute molitvu Svevišnjem, Svemogućem Bogu moleći istodobno molitvu koju nas je naučio Isus naš Gospodin. Pozivam, dakle, sve da to čine nekoliko puta dnevno, ali da svi zajedno *izmolimo Očenaš sljedeće srijede, 25. ožujka u podne*, svi zajedno. Neka na dan kad se mnogi kršćani spominju Naviještenja utjelovljenja Riječi Djevici Mariji Gospodin počuje jednoglasnu molitvu svih svojih učenika koji se pripremaju proslaviti pobjedu Uskrsloga Krista.

S tom istom nakanom, sljedećeg petka, 27. ožujka, u 18 sati, predsjedat ću molitvom na prostoru ispred bazilike svetog Petra, na praznome trgu. Već od sada pozivam sve da mi se u duhu pridruže posredstvom medija. Slušat ćemo Božju Riječ, uzdići svoju prošnju, klanjati se Presvetom Oltarskom Sakramentu kojim ću na kraju udijeliti blagoslov *Urbi et orbi* s kojim će biti povezana mogućnost primanja općeg oprosta.

Na pandemiju virusa želimo odgovoriti univerzalnošću molitve, suosjećanja, nježnosti. Ostanimo ujedinjeni. Neka našu blizinu osjete oni koji su najviše usamljeni i koji prolaze najteže kušnje. Neka našu blizinu osjete liječnici, zdravstveni djelatnici, medicinski tehničari i medicinske sestre, volonteri... Neka našu blizinu osjete vlasti koje moraju poduzimati stroge mjere, ali za naše dobro. Neka našu blizinu osjete policajci, vojnici koji se uvijek trude održavati red na ulici tako da se izvršava ono što vlada traži da se čini za dobro svih nas. Neka našu blizinu osjete svi.

Izražavam svoju blizinu pučanstvu Hrvatske koje je jutros pogođeno potresom. Molim Uskrsloga Gospodina da im poda snagu i solidarnost kako bi se mogli suočiti s tom prirodnom nepogodom.

I ne zaboravite: uzmite danas Evanđelje i pročitajte u miru deveto poglavlje Ivanova Evanđelja. I ja ću to učiniti. Bit će to dobro za nas.

I svima želim ugodnu nedjelju. Ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja.